

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 343

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

10 listopada 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2012/C 343/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 331 z 27.10.2012.	1
---------------	---	---

Sąd

2012/C 343/02	Przydział sędziów do izb	2
---------------	--------------------------------	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2012/C 343/03	Sprawa C-360/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 31 lipca 2012 r. — Coty Prestige Lancaster Group GmbH przeciwko First Note Perfumes NV	5
---------------	--	---

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 343/04	Sprawa C-369/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov (Rumunia) w dniu 2 sierpnia 2012 r. — Corpul Naţional al Poliţiştilor — Biroul Executiv Central, reprezentujący skarżących Chiţeş Constantina in. przeciwko Administraţiei şi Internelor, Inspectoratul General al Poliţiei Române, Inspectoratul de Poliţie al Judeţului Braşov	5
2012/C 343/05	Sprawa C-384/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgerichts Rostock (Niemcy) w dniu 13 sierpnia 2012 r. — Postępowanie karne przeciwko Perowi Haraldowi Lökkevikiowi	6
2012/C 343/06	Sprawa C-387/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 15 sierpnia 2012 r. — Hi Hotel HCF SARL przeciwko Uwe Spoeringowi	6
2012/C 343/07	Sprawa C-390/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Austria) w dniu 20 sierpnia 2012 r. — Robert Pflieger i in.	6
2012/C 343/08	Sprawa C-391/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 22 sierpnia 2012 r. — RLvS Verlagsgesellschaft mbH przeciwko Stuttgarter Wochenblatt GmbH	7
2012/C 343/09	Sprawa C-393/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 czerwca 2012 r. w sprawie T-534/10 Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 24 sierpnia 2012 r. przez Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias	8
2012/C 343/10	Sprawa C-394/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Asylgerichtshof (Austria) w dniu 27 sierpnia 2012 r. — Shamso Abdullahi	8
2012/C 343/11	Sprawa C-399/12: Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2012 r. — Niemcy przeciwko Radzie	9
2012/C 343/12	Sprawa C-408/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 czerwca 2012 r. w sprawie T-448/07, YKK Corp., YKK Holding Europe BV, YKK Stocko Fasteners GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 5 września 2012 r. przez YKK Corp., YKK Holding Europe BV, YKK Stocko Fasteners GmbH	10

Sąd

2012/C 343/13	Sprawa T-169/08: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — DEI przeciwko Komisji (Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek dostaw węgla brunatnego i hurtowy rynek energii elektrycznej w Grecji — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 82 WE — Przyznanie lub utrzymanie w mocy przez Republikę Grecką na rzecz przedsiębiorstwa publicznego praw do wydobywania węgla brunatnego)	11
2012/C 343/14	Sprawa T-565/08: Wyrok Sądu z dnia 11 września 2012 r. — Corsica Ferries France przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Sektor kabotażu morskiego — Usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym — Test prywatnego inwestora w gospodarce rynkowej — Polityka społeczna państw członkowskich — Pomoc restrukturyzacyjna — Skutki wyroku stwierdzającego nieważność)	11

2012/C 343/15	Sprawa T-84/09: Wyrok Trybunału z dnia 26 września 2012 r. — Włochy przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania — Działania informacyjno-promocyjne na rzecz produktów rolnych — Produkcja oliwy z oliwek i oliwek stołowych — Zwłoka w płatnościach)	12
2012/C 343/16	Sprawa T-265/09: Wyrok Sądu z dnia 26 września 2012 r. — Serrano Aranda przeciwko OHIM — Burg Groep (LE LANCIER) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego LE LANCIER — Wcześniejsze, graficzne i słowny, krajowe znaki towarowe EL LANCERO — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Oddalenie sprzeciwu)	12
2012/C 343/17	Sprawa T-301/09: Wyrok Sądu z dnia 26 września 2012 r. — IG Communications przeciwko OHIM — Citigroup i Citibank (CITIGATE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego CITIGATE — Wcześniejsze graficzne i słowne krajowe i wspólnotowe znak towarowe zawierające element „citi” — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Rodzina znaków towarowych — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009)	12
2012/C 343/18	Sprawa T-333/09: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Polska przeciwko Komisji (EFRROW — „Modulacja” — Podział uzyskanych oszczędności między państwa członkowskie — Rozróżnienie między starymi państwami członkowskimi a państwami, które przystąpiły do Unii w 2004 r. — Artykuł 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 — Solidarność — Równość traktowania — Obowiązek uzasadnienia)	13
2012/C 343/19	Sprawa T-421/09: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — DEI przeciwko Komisji (Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek dostaw węgla brunatnego i hurtowy rynek energii elektrycznej w Grecji — Decyzja ustanawiająca szczególne środki w celu naprawienia antykonkurencyjnych skutków naruszenia art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 82 WE stwierdzonego we wcześniejszej decyzji — Artykuł 86 ust. 3 WE — Stwierdzenie nieważności wcześniejszej decyzji)	13
2012/C 343/20	Sprawa T-89/10: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Węgry przeciwko Komisji (Fundusze strukturalne — Pomoc finansowa — Autostrada M43 pomiędzy Szegedem i Makó — Podatek VAT — Wydatek niekwalifikowalny)	14
2012/C 343/21	Sprawa T-154/10: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Francja przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Pomoc udzielona rzekomo przez Francję w postaci dorozumianej, nieograniczonej gwarancji na rzecz La Poste, wynikająca z przyznanego tej spółce statusu osoby prawnej prawa publicznego — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem — Skarga o stwierdzenie nieważności — Interes prawny — Dopuszczalność — Ciężar dowodu w zakresie wykazania istnienia pomocy państwa — Korzyść)	14
2012/C 343/22	Sprawa T-269/10: Wyrok Sądu z dnia 26 września 2012 r. — LIS przeciwko Komisji (Dumping — Przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką pochodzących z Chin — Wniosek o zwrot pobranych należności celnych — Artykuł 11 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 11 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009) — Przesłanki — Dowód)	14

2012/C 343/23	Sprawa T-278/10: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2012 r. — Wesergold Getränkeindustrie przeciwko OHIM — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego WESTERN GOLD — Wcześniejsze słowne, krajowe, międzynarodowy i wspólnotowy, znaki towarowe WESERGOLD, Wesergold i WeserGold — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Charakter odróżniający wcześniejszych znaków towarowych) 15	15
2012/C 343/24	Sprawa T-407/10: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Węgry przeciwko Komisji (Fundusze strukturalne — Pomoc finansowa — Linia kolejowa Budapeszt-Kelenföld-Székesfehérvár-Boba — Podatek VAT — Wydatek niekwalifikowalny) 15	15
2012/C 343/25	Sprawa T-445/10: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — HerkuPlast Kubern przeciwko OHIM — How (eco-pack) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego eco-pack — Wcześniejsze słowne, krajowy i międzynarodowy, znaki towarowe ECOPAK — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009)..... 15	15
2012/C 343/26	Sprawa T-369/11: Postanowienie Sądu z dnia 13 września 2012 r. — Diadikasia Symboulou Epicheiriseon przeciwko Komisji i in. (Skarga o odszkodowanie — Instrument pomocy przedakcesyjnej — Państwo trzecie — Krajowe zamówienie publiczne — Zarządzanie zdecentralizowane — Niedopuszczalność — Brak właściwości) 16	16
2012/C 343/27	Sprawa T-374/12: Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2012 r. — Brouwerij Van Honsebrouck przeciwko OHIM — Beverage Trademark (KASTEEL) 16	16
2012/C 343/28	Sprawa T-375/12: Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2012 r. — Brouwerij Van Honsebrouck przeciwko OHIM — Beverage Trademark (KASTEEL) 16	16
2012/C 343/29	Sprawa T-381/12: Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2012 r. — Borrajo Canelo i in. przeciwko OHIM — Technoazúcar (PALMA MULATA) 17	17
2012/C 343/30	Sprawa T-402/12: Skarga wniesiona w dniu 6 września 2012 r. — Schlyter przeciwko Komisji 17	17
2012/C 343/31	Sprawa T-403/12: Skarga wniesiona w dniu 11 września 2012 r. — Intrisoft International przeciwko Komisji 18	18
2012/C 343/32	Sprawa T-404/12: Skarga wniesiona w dniu 12 września 2012 r. — Toshiba Corporation przeciwko Komisji 19	19
2012/C 343/33	Sprawa T-409/12: Skarga wniesiona w dniu 12 września 2012 r. — Mitsubishi Electric przeciwko Komisji 19	19
2012/C 343/34	Sprawa T-412/12: Skarga wniesiona w dniu 17 września 2012 r. — bpost przeciwko Komisji 20	20
2012/C 343/35	Sprawa T-413/12: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2012 r. — Post Invest Europe przeciwko Komisji 21	21

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2012/C 343/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 331 z 27.10.2012.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 319 z 20.10.2012.

Dz.U. C 311 z 13.10.2012.

Dz.U. C 303 z 6.10.2012.

Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Dz.U. C 273 z 8.9.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

Przydział sędziów do izb

(2012/C 343/02)

W związku z objęciem obowiązków przez sędziego E. Buttigiega, na zgromadzeniu plenarnym w dniu 9 października 2012 r. Sąd postanowił wprowadzić następujące zmiany do decyzji Sądu z dnia 20 września 2010 r. ⁽¹⁾, z dnia 26 października 2010 r. ⁽²⁾, z dnia 29 listopada 2010 r. ⁽³⁾, z dnia 20 września 2011 r. ⁽⁴⁾, z dnia 25 listopada 2011 r. ⁽⁵⁾, z dnia 16 maja 2012 r. ⁽⁶⁾ i z dnia 17 września 2012 r. ⁽⁷⁾ o przydziale sędziów do izb.

Na okres od dnia 9 października 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r. ustala się następujący przydział sędziów do izb:

Pierwsza izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

J. Azizi, prezes izby, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva i E. Buttigieg, sędziowie.

Pierwsza izba, w składzie trzech sędziów:

J. Azizi, prezes izby;

- a) S. Frimodt Nielsen i M. Kancheva, sędziowie;
- b) S. Frimodt Nielsen i E. Buttigieg, sędziowie;
- c) M. Kancheva i E. Buttigieg, sędziowie.

Druga izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

N.J. Forwood, prezes izby, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek i J. Schwarcz, sędziowie.

Druga izba, w składzie trzech sędziów:

N.J. Forwood, prezes izby;
F. Dehousse, sędzia;
J. Schwarcz, sędzia.

Trzecia izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

O. Czúcz, prezes izby, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva i E. Buttigieg, sędziowie.

Trzecia izba, w składzie trzech sędziów:

O. Czúcz, prezes izby;
I. Labucka, sędzia;
D. Gratsias, sędzia.

Czwarta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

I. Pelikánová, prezes izby, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins i M. van der Woude, sędziowie.

Czwarta izba, w składzie trzech sędziów:

I. Pelikánová, prezes izby;
K. Jürimäe, sędzia;
M. van der Woude, sędzia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 23.10.2010, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 317 z 20.11.2010, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 305 z 15.10.2011, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 370 z 17.12.2011, s. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 174 z 16.6.2012, s. 2.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 311 z 13.10.2012, s. 2.

Piąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

S. Papasavvas, prezes izby, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins i M. van der Woude, sędziowie.

Piąta izba, w składzie trzech sędziów:

S. Papasavvas, prezes izby;
V. Vadapalas, sędzia;
K. O'Higgins, sędzia.

Szósta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

H. Kanninen, prezes izby, M.E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Frago, A. Popescu i G. Berardis, sędziowie.

Szósta izba w składzie trzech sędziów:

H. Kanninen, prezes izby;

- a) N. Wahl i S. Soldevila Frago, sędziowie;
- b) N. Wahl i G. Berardis, sędziowie;
- c) S. Soldevila Frago i G. Berardis, sędziowie.

Siódma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Dittrich, prezes izby, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, J. Prek i J. Schwarcz, sędziowie.

Siódma izba, w składzie trzech sędziów:

A. Dittrich, prezes izby;
I. Wiszniewska-Białecka, sędzia;
J. Prek, sędzia.

Ósma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

L. Truchot, prezes izby, M.E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Frago, A. Popescu i G. Berardis, sędziowie.

Ósma izba, w składzie trzech sędziów:

L. Truchot, prezes izby;
M.E. Martins Ribeiro, sędzia;
A. Popescu, sędzia.

W okresie od dnia 9 października 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r.:

- w pierwszej izbie powiększonej sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony, będą dwaj pozostali sędziowie pierwszej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznawanie sprawy, czwarty sędzia tej izby oraz jeden z sędziów trzeciej izby w składzie trzech sędziów. Sędziego tego, którym nie może być prezes izby, wyznacza się zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem;
- w trzeciej izbie powiększonej sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony, będą dwaj pozostali sędziowie trzeciej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznawanie sprawy, oraz dwaj sędziowie pierwszej izby w składzie złożonym z czterech członków. Tych dwóch sędziów, z których żadnym nie może być prezes izby, wyznacza się zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem;
- w szóstej izbie powiększonej sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony, będą dwaj pozostali sędziowie szóstej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznawanie sprawy, czwarty sędzia tej izby oraz sędzia ósmej izby w składzie trzech sędziów. Sędziego tego, którym nie może być prezes izby, wyznacza się zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem;

- w ósmej izbie powiększonej sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony, będą dwaj pozostali sędziowie ósmej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznanie sprawy, oraz dwaj sędziowie szóstej izby w składzie złożonym z czterech członków. Tych dwóch sędziów, z których żadnym nie może być prezes izby, wyznacza się zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem;
 - w izbach pierwszej i szóstej w składzie trzech sędziów prezes izby zasiadać będzie kolejno z sędziami wskazanymi w lit. a), b) lub c), w zależności od tego, do którego składu należy sędzia sprawozdawca. W sprawach, w których sędzią sprawozdawcą jest prezes izby, zasiadać on będzie z sędziami każdego z wymienionych składów na zmianę, w kolejności wpisu spraw do rejestru, bez uszczerbku dla powiązania spraw.
-

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 31 lipca 2012 r. — Coty Prestige Lancaster Group GmbH przeciwko First Note Perfumes NV

(Sprawa C-360/12)

(2012/C 343/03)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd krajowy**

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca i wnosząca rewizję: Coty Prestige Lancaster Group GmbH**Strona pozwana i druga strona postępowania rewizyjnego: First Note Perfumes NV***Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 93 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że naruszenie miało miejsce w danym państwie członkowskim (państwie członkowskim A) w rozumieniu art. 93 ust. 5 tego rozporządzenia, jeśli poprzez działanie w innym państwie członkowskim (państwie członkowskim B) ma miejsce uczestnictwo w naruszeniu prawa dokonany w pierwszym z wymienionych państw członkowskich (państwie członkowskim A)?
- 2) Czy art. 5 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że zdarzenie wywołujące szkodę nastąpiło w danym państwie członkowskim (państwie członkowskim A), jeśli czyn niedozwolony, który jest przedmiotem postępowania lub z którego wywodzone są roszczenia, został popełniony w innym państwie członkowskim (państwie członkowskim B) i polega na uczestnictwie w czynie niedozwolonym popełnionym w pierwszym z wymienionych państw członkowskich (państwie członkowskim A) (czyn główny)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 11, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov (Rumunia) w dniu 2 sierpnia 2012 r. — Corpul Naţional al Poliţiştilor — Biroul Executiv Central, reprezentujący skarżących Chiţeş Constantina in. przeciwko Administraţiei şi Internelor, Inspectoratul General al Poliţiei Române, Inspectoratul de Poliţie al Judeţului Braşov

(Sprawa C-369/12)

(2012/C 343/04)

*Język postępowania: rumuński***Sąd krajowy**

Curtea de Apel Braşov

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca: Corpul Naţional al Poliţiştilor — Biroul Executiv Central, reprezentujący skarżących Chiţeş Constantina in.**Strona pozwana: Ministerul Administraţiei şi Internelor, Inspectoratul General al Poliţiei Române, Inspectoratul de Poliţie al Judeţului Braşov***Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy wykładni art. 51 ust. 1 zdanie drugie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z jej art. 20 należy dokonywać w ten sposób, iż pracownicy opłacani ze środków publicznych mają takie same prawa co pracownicy spółek handlowych z kapitałem państwowym lub subwencjonowanych z budżetu państwa?
- 2) Czy wykładni art. 51 ust. 1 zdanie drugie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z jej art. 21 należy dokonywać w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie dyskryminacji pomiędzy pracownikami opłacanymi ze środków publicznych i pracownikami spółek handlowych z kapitałem państwowym lub subwencjonowanych z budżetu państwa?

- 3) Czy wykładni wyrażenia „swojej własności” (własności obywatela), zawartego w art. 17 ust. 1 zdanie drugie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że obejmuje ono również prawo do wynagrodzenia?
- 4) Czy należy rozumieć, że wyrażenie „w interesie publicznym” zawarte w art. 17 ust. 1 zdanie drugie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej odnosi się do przypadku „kryzysu gospodarczego”?
- 5) Czy należy rozumieć, że wyrażenie „korzystanie z mienia [...] w zakresie, w jakim jest to konieczne ze względu na interes ogólny” zawarte w art. 17 ust. 1 zdanie trzecie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej odnosi się do przypadku „obniżenia o 25 % wynagrodzeń pracowników sektora publicznego”?
- 6) Czy w sytuacji gdy zgodnie z art. 17 ust. 1 zdanie drugie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej państwo rumuńskie obniża o 25 % wynagrodzenie pracowników opłacanych ze środków publicznych powołując się na kryzys gospodarczy i na konieczność zrównoważenia budżetu państwa, wykładni tego postanowienia należy dokonywać w ten sposób, iż państwo rumuńskie jest zobowiązane wypłacić rzeczonym pracownikom we właściwym terminie słuszne odszkodowanie za poniesioną stratę?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgerichts Rostock (Niemcy) w dniu 13 sierpnia 2012 r. — Postępowanie karne przeciwko Perowi Haraldowi Lökkevikowi

(Sprawa C-384/12)

(2012/C 343/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgerichts Rostock

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Per Harald Lökkevik

Drugi uczestnik postępowania: Staatsanwaltschaft Rostock

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni pojęcia korzyści w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że obejmuje ono również pozorne spowodowanie, za pomocą podanych w ramach procedury przyznania pomocy informacji, wyłączenia właściwości Komisji Europejskiej mające na celu obejście przewidzianego w pkt 2.1. i) wielosektorowych zasad ramowych dotyczących pomocy regionalnej na rzecz dużych projektów inwestycyjnych (Dz.U. 1998 C 107, s. 7) obowiązku

zgłoszenia projektów pomocy regionalnej w przypadku inwestycji, których łączna kwota wynosi co najmniej 50 mln EUR?

⁽¹⁾ Dz.U. L 312, s. 1, polskie wydanie specjalne: rozdział 1, tom 1, s. 340–343

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 15 sierpnia 2012 r. — Hi Hotel HCF SARL przeciwko Uwe Spoeringowi

(Sprawa C-387/12)

(2012/C 343/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hi Hotel HCF SARL

Strona pozwana: Uwe Spoering

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zdarzenie wywołujące szkodę nastąpiło w danym państwie członkowskim (państwie członkowskim A), jeśli czyn niedozwolony, który jest przedmiotem postępowania lub z którego wywodzone są roszczenia, został popełniony w innym państwie członkowskim (państwie członkowskim B) i polega na uczestnictwie w czynie niedozwolonym popełnionym w pierwszym z wymienionych państw członkowskich (państwie członkowskim A) (czy nie głównym)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Austria) w dniu 20 sierpnia 2012 r. — Robert Pfleger i in.

(Sprawa C-390/12)

(2012/C 343/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Robert Pfleger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH, Hans-Jörg Zehetner

Pytania prejudycjalne

1) Czy wyrażona w art. 56 TFUE i w art. 15–17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) zasada proporcjonalności stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak wynikające z rozpatrywanych w postępowaniu przed sądem krajowym przepisów §§ 3–5, 14 i 21 Glücksspielgesetz (ustawy o grach hazardowych, zwanej dalej „GSpG”), które umożliwia organizowanie gier hazardowych na automatach tylko pod warunkiem — zarówno obwarowanym karami, jak i zagrożonym zastosowaniem bezpośredniej interwencji — udzielenia uprzedzenia, choć do tej pory — o ile wiadomo — nie zostało wykazane przez państwo w żadnym postępowaniu sądowym ani administracyjnym, że związana z tym przestępczość lub uzależnienie od hazardu rzeczywiście stanowią istotny problem, któremu nie można zaradzić poprzez kontrolowaną ekspansję dozwolonych działalności z zakresu gier na wielu indywidualnych usługodawców, lecz jedynie poprzez kontrolowaną i związaną z tylko umiarkowaną reklamą ekspansję monopolisty (lub niewielu oligopolistów)?

2) W razie odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy wyrażona w art. 56 TFUE i w art. 15–17 karty zasada proporcjonalności stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak wynikające z §§ 52–54, 56a GSpG i § 168 Strafgesetzbuch (kodeksu karnego, zwanego dalej „StGB”), poprzez które w drodze niedookreślonych pojęć ustawowych wprowadzona zostaje w rezultacie prawie bezwyjątkowa karalność różnorodnych form tylko w dalekim stopniu zaangażowanych (i w danych okolicznościach zamieszkałych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej) osób (jak samych dystrybutorów, wydzierżawiających lub wynajmujących automaty do gier hazardowych)?

3) W razie odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: czy wymogi demokratycznego państwa prawa, które w sposób oczywisty leżą u podstaw art. 16 karty, lub wymóg sprawiedliwości i skuteczności z art. 47 karty, lub nakaz przejrzystości z art. 56 TFUE, lub zakaz ponownego sądenia i karania z art. 50 karty stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak wynikające z §§ 52–54, 56a GSpG i § 168 StGB, których wzajemne rozgraniczenie w braku jednoznacznego uregulowania ustawowego z trudem da się przewidzieć i określić ex ante dla obywatela, a w konkretnym przypadku da się ustalić dopiero w drodze wymagającego nakładów formalnego postępowania, i z którymi związane są jednak daleko idące różnice co do właściwości (organ administracyjny lub sąd), uprawnień interwencyjnych, związanej z tym w danym wypadku stygmatyzacji i pozycji procesowej (np. odwrócenia ciężaru dowodu)?

4) W razie odpowiedzi przeczącej na jedno z trzech pierwszych pytań: czy art. 56 TFUE lub art. 15–17 karty lub art. 50 karty stoją na przeszkodzie karaniu osób, które pozostają w jednym z wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 i § 2 ust. 2 GSpG bliskich związków w odniesieniu do automatów do gier hazardowych, lub zajęciu bądź konfiskacie tych urządzeń, lub zamknięciu całego przedsiębiorstwa takich osób?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 22 sierpnia 2012 r. — RLvS Verlagsgesellschaft mbH przeciwko Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Sprawa C-391/12)

(2012/C 343/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Strona pozwana: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 2 dyrektywy ⁽¹⁾ i pkt 11 załącznika I do niej w związku z art. 4 i art. 3 ust. 5 tej dyrektywy stoją na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego (w niniejszym przypadku § 10 Landespressegesetz Baden-Württemberg), który oprócz ochrony konsumenta przed wprowadzeniem w błąd służy również niezależności prasy i w przeciwnieństwie do art. 7 ust. 2 i pkt 11 załącznika I do dyrektywy zakazuje wszelkich odpłatnych publikacji bez względu na realizowany przez nie cel, jeżeli publikacja nie jest oznaczona pojęciem „ogłoszenie”, chyba że już samo umieszczenie i kształt publikacji wskazują na to, że jest ona ogłoszeniem?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 czerwca 2012 r. w sprawie T-534/10 Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 24 sierpnia 2012 r. przez Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias

(Sprawa C-393/12 P)

(2012/C 343/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias (przedstawiciele: C. Milbradt i A. Schwarz, Rechtsanwältinnen)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie orzeczenia Sądu Unii Europejskiej (ósma izba) z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie T-534/10;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy wyroku Sądu (ósmej izby) z dnia 13 czerwca 2012 r., na mocy którego oddalono skargę strony wnoszącej odwołanie na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 20 września 2010 r. dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias a Garmo AG w przedmiocie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego „Hellim”.

Strona wnosząca odwołanie uzasadnia je w sposób następujący:

Po pierwsze, Sąd błędnie zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾, gdyż niesłusznie wykluczył podobieństwo wizualne i fonetyczne między oznaczeniami „hellim” i „halloumi”. Sąd prawidłowo przyznał, że omawiane znaki towarowe mają identyczną pierwszą literę, sekwencję liter „ll” oraz ostatnie litery „i” i „m” (choć w odwrotnej kolejności). Jednocześnie przyjął, że ogólnie należało wykluczyć wszelkie podobieństwo na płaszczyźnie wizualnej. Te dwa wnioski wykluczają się wzajemnie. Przyznawszy istnienie pewnych podobieństw między kolidującymi ze sobą znakami, Sąd nie mógł dojść do wniosku, że między tymi znakami nie występuje żadne podobieństwo wizualne.

Po drugie, Sąd nie dokonał szczegółowej oceny charakteru odróżniającego znaku towarowego, mimo że ustalenie takiego charakteru jest konieczne i odgrywa istotną rolę przy badaniu

prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Sąd oparł się w tym względzie na decyzji Izby Odwoławczej i bez dokonania pogłębionej analizy przyjął, że znak towarowy strony wnoszącej odwołanie jest opisowy dla rodzaju sera pochodzącego z określonego regionu Cypru. Niemniej to właśnie tak kwestia stanowiła kluczowe zagadnienie w sporze. Zważywszy, że istotą wspólnego znaku towarowego jest dokładnie to, że w pewnym sensie pozwala na odstępstwa od zakazu rejestrowania opisowych elementów znaku towarowego, argumentacja Sądu prowadzi pośrednio do tego, że wspólny znak towarowy automatycznie może mieć tylko charakter nieznacznie odróżniający. Takie stwierdzenie jest niezgodne z art. 66 rozporządzenia nr 207/2009. Nawet jeśli w przypadku „Halloumi” mamy do czynienia ze znakiem wspólnym, sam ten fakt nie przesądza o charakterze odróżniającym takiego znaku. Ów charakter winien być zostać poddany odrębnej i pogłębionej analizie. Halloumi stanowi nazwę sera produkowanego konkretnie przez daną grupę wytwórców, a nie ogólnie opisową nazwę sera, twarogu itp. Halloumi nie można zatem porównywać na przykład z „mozzarella”.

Podsumowując, przyjęty przez Sąd wniosek dotyczący wykluczenia wszelkiego podobieństwa wizualnego i fonetycznego, mimo ustalenia elementów wspólnych rozpatrywanym znakom, oraz uzasadnienie leżące u podstaw przyjęcia, że znak towarowy strony wnoszącej odwołanie ma charakter nieznacznie odróżniający, bez poddania go szczegółowej analizie, doprowadziły do tego, że przeprowadzone przez Sąd badanie było wadliwe, wskutek czego błędnie wykluczono prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Asylgerichtshof (Austria) w dniu 27 sierpnia 2012 r. — Shamso Abdullahi

(Sprawa C-394/12)

(2012/C 343/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Asylgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Shamso Abdullahi

Strona pozwana: Bundesasylamt

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 rozporządzenia nr 343/2003⁽¹⁾ w związku z art. 18 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie wyrażające zgodę zgodnie

z tymi przepisami jest tym państwem członkowskim, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu w rozumieniu art. 16 ust. 1 zdanie wprowadzające rozporządzenia nr 343/2003, czy też krajowy organ odwoławczy musi w świetle prawa Unii, jeśli w toku postępowania w sprawie środka odwoławczego, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 343/2003, niezależnie od takiej zgody dojdzie do wniosku, że zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia nr 343/2003 odpowiedzialne byłoby inne państwo członkowskie (nawet jeśli do tego państwa nie został skierowany wniosek o przejęcie lub nie wyraziło ono zgody na takie przejęcie), stwierdzić w odniesieniu do postępowania w przedmiocie rozstrzygnięcia środka odwoławczego jako wiążącą odpowiedzialność tego innego państwa członkowskiego? Czy każdej osobie ubiegającej się o azyl przysługuje w tym względzie prawo podmiotowe do rozpatrzenia jej wniosku o udzielenie azylu przez odpowiedzialne państwo członkowskie określone zgodnie z tymi kryteriami właściwości?

- 2) Czy art. 10 ust.1 rozporządzenia nr 343/2003 należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, w którym następuje pierwszy nielegalny wjazd („pierwsze państwo członkowskie”), musi w przypadku urzeczywistnienia się poniższego stanu faktycznego uznać swoją odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku obywatela państwa trzeciego o udzielenie azylu:

Obywatel państwa trzeciego, przybywając z państwa trzeciego, wjeżdża nielegalnie do danego pierwszego państwa członkowskiego. Nie składa tam wniosku o udzielenie azylu. Następnie wyjeżdża do państwa trzeciego. Po okresie krótszym niż trzy miesiące wyjeżdża z państwa trzeciego i przybywa nielegalnie do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej („drugie państwo członkowskie”). Z tego drugiego państwa członkowskiego udaje się od razu dalej bezpośrednio do trzeciego państwa członkowskiego i tam składa swój pierwszy wniosek o udzielenie azylu. W tym momencie nie upłynęło jeszcze nawet dwanaście miesięcy od pierwszego nielegalnego wjazdu do pierwszego państwa członkowskiego.

- 3) Niezależnie od odpowiedzi na pytanie drugie, czy jeśli wymienione w pytaniu drugim „pierwsze państwo członkowskie” jest państwem, którego system azylowy wykazuje systemowe nieprawidłowości, porównywalne do nieprawidłowości opisanych w wyroku ETPC z dnia 21 stycznia 2011 r. w sprawie M.S.S., 30.696/09, wymagana jest inna kwalifikacja zasadniczo odpowiedzialnego państwa członkowskiego w rozumieniu rozporządzenia nr 343/2003, bez względu na wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2011 r. w sprawach połączonych C-411/10 i C-493/10? Czy można w szczególności uznać, że pobyt w takim państwie członkowskim od samego początku nie może stanowić okoliczności faktycznej ustanawiającej odpowiedzialność w rozumieniu art. 10 rozporządzenia nr 343/2003?

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2012 r. — Niemcy przeciwko Radzie

(Sprawa C-399/12)

(2012/C 343/11)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: N. Graf Vitzthum i T. Henze, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 18 czerwca 2012 r. ⁽¹⁾;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Federalna Niemiec zwraca się w skardze przeciwko decyzji Rady z dnia 18 czerwca 2012 r. „w przedmiocie ustalenia stanowiska reprezentowanego w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do określonych rezolucji, które mają być podjęte w ramach Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina (OIV)”.

Zdaniem rządu niemieckiego decyzja ta została oparta niezgodnie z prawem na art. 218 ust. 9 TFUE jako formalnej podstawie prawnej. Z jednej strony art. 218 ust. 9 TFUE dotyczy wyłącznie przyjęcia stanowisk Unii w organach utworzonych w drodze umowy międzynarodowej, której stroną jest Unia. Artykuł 218 ust. 9 nie ma natomiast żadnego zastosowania w odniesieniu do reprezentowania państw członkowskich w organach organizacji międzynarodowych, w których stronami są jedynie państwa członkowskie na mocy własnych umów prawa międzynarodowego. Z drugiej strony art. 218 ust. 9 TFUE obejmuje jedynie „akty mające skutki prawne”, a więc akty wiążące z mocy prawa międzynarodowego. Rezolucje OIV nie stanowią tymczasem tego rodzaju aktów.

Poza tym nie widać innej formalnej podstawy prawnej dla decyzji Rady.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, s. 1).

⁽¹⁾ Dokument Rady nr 11436/12 „w przedmiocie ustalenia stanowiska reprezentowanego w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do określonych rezolucji, które mają być podjęte w ramach Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina (OIV)”.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 czerwca 2012 r. w sprawie T-448/07, YKK Corp., YKK Holding Europe BV, YKK Stocko Fasteners GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 5 września 2012 r. przez YKK Corp., YKK Holding Europe BV, YKK Stocko Fasteners GmbH

(Sprawa C-408/12 P)

(2012/C 343/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: YKK Corp., YKK Holding Europe BV, YKK Stocko Fasteners GmbH (przedstawiciele: odpowiednio adwokaci D. Arts i W. Devroe, adwokat E. Winter, oraz adwokat F. Miotto)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszące odwołanie żądają, aby Trybunał:

- uchylił wyrok wydany przez Sąd w dniu 27 czerwca 2012 r. w sprawie T-448/07, YKK Corp., YKK Holding Europe BV i YKK Stocko Fasteners GmbH przeciwko Komisji Europejskiej;
- stwierdził nieważność art. 2 ust. 1 i art. 2, ust. 3 spornej decyzji w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej lub obniżył kwotę grzywny oraz
- obciążył Komisję kosztami poniesionymi w postępowaniu w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego wnoszące odwołanie wskazują, że Sąd naruszył prawo poprzez nienależyte przedstawienie powodów, dla których oddalił ich zarzut dotyczący nieproporcjonalnego charakteru kwoty wyjściowej grzywny, co uniemożliwia wnoszącym odwołanie stwierdzenie, czy Sąd oddalił ten zarzut, ponieważ Komisja: (a) w stopniu wystarczającym uwzględniła wpływ naruszenia na rynek (b) nie uwzględniła wpływu naruszenia na rynek, ponieważ nie była do tego zobowiązana. Po drugie, jeżeli Sąd stwierdził, iż Komisja w stopniu wystarczającym uwzględniła wpływ naruszenia na rynek, skarżące wskazują, że w ten sposób dokonał błędnej wykładni spornej decyzji i naruszył prawo Unii, w szczególności art. 23 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, oraz postąpił niezgodnie z orzecznictwem Trybunału, które wymaga, aby

Komisja, w wypadku gdy uznaje za właściwe uwzględnienie wpływu naruszenia na rynek w celu podwyższenia kwoty wyjściowej grzywny powyżej przewidzianej w wytycznych⁽²⁾ kwoty minimalnej 20 mln EUR, przedstawiła konkretne, wiarygodne i właściwe dowody potwierdzające jej ocenę rzeczywistego wpływu naruszenia na konkurencję na tym rynku. Po trzecie, jeżeli Sąd stwierdził, iż Komisja nie uwzględniła wpływu naruszenia na rynek, ponieważ nie była do tego zobowiązana, skarżące wskazują, że w ten sposób Sąd niewłaściwie zastosował prawo Unii, zgodnie z którym kary przewidziane w prawie krajowym i w prawie Unii powinny nie tylko być skuteczne i powodować skutek odstraszający, lecz muszą również być proporcjonalne do naruszenia.

W ramach zarzutu drugiego skarżące podnoszą, że Sąd nie przedstawił w sposób należyty powodów, dla których oddalił ich zarzut dotyczący niezastosowania przez Komisję komunikatu z 2002 r. w sprawie współpracy. Skarżące twierdzą, że w każdym razie w wydanym przez siebie wyroku Sąd dokonał niewłaściwej wykładni prawa Unii, w szczególności zasady prawa względniejszego (*lex mitior*), zgodnie z którą prawo względniejsze powinno być stosowane z mocą wsteczną.

W ramach zarzutu trzeciego skarżące podnoszą, że poprzez oddalenie ich zarzutu opartego na błędnym zastosowaniu przez Komisję do grzywny pułapu 10 % obrotu ze względu na współpracę BWA w okresie poprzedzającym nabycie Stocko przez YKK, w odniesieniu do którego Stocko została uznana za jedynie i wyłącznie odpowiedzialną, Sąd naruszył art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, w tym zasadę proporcjonalności, zasadę, iż kary powinny być dostosowane do sprawcy i do naruszenia, stanowiącą, że przedsiębiorca nie może zostać ukarany za czyny, których nie można przypisać mu indywidualnie, oraz zasadę równego traktowania.

W ramach zarzutu czwartego skarżące podnoszą, że oddalając ich zarzut dotyczący niewłaściwego zastosowania przez Komisję współczynnika odnoszącego się do okresu poprzedzającego nabycie Stocko, Sąd nie przedstawił należytego uzasadnienia, oraz że w każdym razie Sąd naruszył art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, zasadę, iż kary powinny być dostosowane do sprawcy i do naruszenia, oraz związaną z nią zasadę proporcjonalności i zasadę równego traktowania, przyznając, że zwiększenie działania odstraszającego było uzasadnione w odniesieniu do okresu poprzedzającego nabycie Stocko przez YKK, w odniesieniu do którego Stocko została uznana za jedynie i wyłącznie odpowiedzialną.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1, polskie wydanie specjalne: rozdział 8, tom 2 s. 205-229).

⁽²⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywny nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 traktatu EWWiS (Dz.U. C 9, s. 3, polskie wydanie specjalne: rozdział 8, tom 1, s. 171-173).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — DEI przeciwko Komisji

(Sprawa T-169/08) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek dostaw węgla brunatnego i hurtowy rynek energii elektrycznej w Grecji — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 82 WE — Przyznanie lub utrzymanie w mocy przez Republikę Grecką na rzecz przedsiębiorstwa publicznego praw do wydobywania węgla brunatnego)

(2012/C 343/13)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat P. Anestis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Christoforou, A. Bouquet i A. Antoniadis, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Oikonomou)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika grecka (przedstawiciele: K. Boskovits i P. Mylonopoulos, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez adwokatów A. Komninos i M. Marinosa, a następnie przez adwokata M. Marinosa)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Energeiaki Thessalonikis AE (Echedoros, Grecja); Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (HE & DSA) (Kifissia, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci P. Skouris i E. Trova)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 824 wersja ostateczna z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie przyznania lub utrzymania w mocy przez Republikę Grecką na rzecz DEI praw do wydobywania węgla brunatnego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2008) 824 wersja ostateczna z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie przyznania lub utrzymania w mocy przez Republikę Grecką na rzecz Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) praw do wydobywania węgla brunatnego.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona, obok własnych kosztów, kosztami poniesionym przez DEI.
- 3) Republika Grecka, Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (HE & DSA) i Energeiaki Thessalonikis AE ponoszą swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 19.7.2008.

Wyrok Sądu z dnia 11 września 2012 r. — Corsica Ferries France przeciwko Komisji

(Sprawa T-565/08) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Sektor kabotażu morskiego — Usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym — Test prywatnego inwestora w gospodarce rynkowej — Polityka społeczna państw członkowskich — Pomoc restrukturyzacyjna — Skutki wyroku stwierdzającego nieważność)

(2012/C 343/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Corsica Ferries France SAS (Bastia, Francja) (przedstawiciele: S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Giolito i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo G. de Bergues oraz A.L. Vendrolini, a następnie G. de Bergues, N. Rouam oraz J. Rossi, pełnomocnicy) i Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA, (przedstawiciele: A. Winckler oraz F.C. Laprévotte, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2009/611/WE z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie środków pomocy C-58/02 (ex N 118/02), jakie Francja przyznała na rzecz Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (Dz.U. 2009, L 225, s. 180).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 akapity drugi i trzeci decyzji Komisji 2009/611/WE z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie środków pomocy C-58/02 (ex N 118/02), jakie Francja przyznała na rzecz Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM).
- 2) Komisja pokrywa koszty poniesione przez skarżącą oraz koszty własne.
- 3) Republika Francuska i SNCM pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Trybunału z dnia 26 września 2012 r. — Włochy przeciwko Komisji**(Sprawa T-84/09) ⁽¹⁾**

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania — Działania informacyjno-promocyjne na rzecz produktów rolnych — Produkcja oliwy z oliwek i oliwek stołowych — Zwłoka w płatnościach)

(2012/C 343/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: L. Ventrella i G. Palmeri, avvocati dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Jimeno Fernández i P. Rossi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2008/960/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie w ramach Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) i Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) (Dz.U. L 340, s. 99), w zakresie, w jakim wyłącza ona niektóre wydatki poniesione przez Republikę Włoską.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Wyrok Sądu z dnia 26 września 2012 r. — Serrano Aranda przeciwko OHIM — Burg Groep (LE LANCIER)**(Sprawa T-265/09) ⁽¹⁾**

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego LE LANCIER — Wcześniejsze, graficzne i słowny, krajowe znaki towarowe EL LANCERO — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Oddalenie sprzeciwu)

(2012/C 343/16)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Enrique Serrano Aranda (Murcja, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J. Calderón Chavero i T. Villate Consonni, następnie adwokat J. Calderón Chavero)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo W. Verburg i S. Bonne, pełnomocnicy, następnie S. Bonne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: Burg Groep BV (Bergen, Niderlandy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 marca 2009 r. (sprawa R 366/2008-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Enriquem Serranem Arandą a Burg Groep BV.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Enriqué Serrano Aranda zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 29.8.2009.

Wyrok Sądu z dnia 26 września 2012 r. — IG Communications przeciwko OHIM — Citigroup i Citibank (CITIGATE)**(Sprawa T-301/09) ⁽¹⁾**

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego CITIGATE — Wcześniejsze graficzne i słowne krajowe i wspólnotowe znaki towarowe zawierające element „citi” — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Rodzina znaków towarowych — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009)

(2012/C 343/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: IG Communications Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M. Edenborough, QC, i R. Beard, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Citigroup, Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) i Citibank, NA (Nowy Jork) (przedstawiciele: początkowo adwokaci V. von Bombard i A. Renck oraz H. O'Neill, solicitor, następnie adwokaci V. von Bomhard i A. Renck)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 kwietnia 2009 r. (sprawa R 821/2005-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Citigroup, Inc. i Citibank, NA z jednej strony a IG Communications Ltd z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) IG Communications Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 244 z 10.10.2009.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Polska przeciwko Komisji**(Sprawa T-333/09) (¹)**

(EFRROW — „Modulacja” — Podział uzyskanych oszczędności między państwa członkowskie — Rozróżnienie między starymi państwami członkowskimi a państwami, które przystąpiły do Unii w 2004 r. — Artykuł 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 — Solidarność — Równość traktowania — Obowiązek uzasadnienia)

(2012/C 343/18)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: początkowo M. Dowgielewicz, następnie M. Szpunar, B. Majczyna i D. Krawczyk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Clutche-Duvieusart i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2009/444/WE z dnia 10 czerwca 2009 r. ustalającej przydzienie państwom członkowskim na lata 2009–2012 kwot uzyskanych w wyniku modulacji, o której mowa w art. 7 i 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 148, s. 29), w części, w której załącznik I przydziela państwom członkowskim na rok 2012 kwoty uzyskane w wyniku modulacji zgodnie z art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30, s. 16).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — DEI przeciwko Komisji**(Sprawa T-421/09) (¹)**

(Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek dostaw węgla brunatnego i hurtowy rynek energii elektrycznej w Grecji — Decyzja ustanawiająca szczególne środki w celu naprawienia antykonkurencyjnych skutków naruszenia art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 82 WE stwierdzonego we wcześniejszej decyzji — Artykuł 86 ust. 3 WE — Stwierdzenie nieważności wcześniejszej decyzji)

(2012/C 343/19)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat P. Anestis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Christoforou i A. Antoniadis, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Oikonomou)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Grecka (przedstawiciele: P. Mylonopoulos i K. Boskovits, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata M. Marinosa)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 6244 wersja ostateczna z dnia 4 sierpnia 2009 r. ustanawiającej szczególne środki w celu naprawienia antykonkurencyjnych skutków naruszenia stwierdzonego w decyzji Komisji z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie przyznania lub utrzymania w mocy przez Republikę Grecką na rzecz DEI praw do wydobywania węgla brunatnego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2009) 6244 wersja ostateczna z dnia 4 sierpnia 2009 r. ustanawiającej szczególne środki w celu naprawienia antykonkurencyjnych skutków naruszenia stwierdzonego w decyzji Komisji z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie przyznania lub utrzymania w mocy przez Republikę Grecką na rzecz Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) praw do wydobywania węgla brunatnego.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona, obok własnych kosztów, kosztami poniesionym przez DEI.
- 3) Republika Grecka ponosi swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 11 z 16.1.2010.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Węgry przeciwko Komisji**(Sprawa T-89/10) ⁽¹⁾****(Fundusze strukturalne — Pomoc finansowa — Autostrada M43 pomiędzy Szegedem i Makó — Podatek VAT — Wydatek niekwalifikowalny)**

(2012/C 343/20)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: początkowo J. Fazekas, K. Szíjjártó i M.Z. Fehér, następnie M.Z. Fehér i K. Szíjjártó, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou, V. Bottka i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 grudnia 2009 r. dotyczącej dużego projektu zatytułowanego „odcinek autostrady M43 Szeged–Makó” stanowiącego część programu operacyjnego „Transport” dotyczącego przyznanego w ramach Celu Konwergencja wsparcia strukturalnego Unii Europejskiej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Funduszu Spójności (CCI 2008HU161PR016).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Węgry zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Francja przeciwko Komisji**(Sprawa T-154/10) ⁽¹⁾****(Pomoc państwa — Pomoc udzielona rzekomo przez Francję w postaci dorozumianej, nieograniczonej gwarancji na rzecz La Poste, wynikająca z przyznanego tej spółce statusu osoby prawnej prawa publicznego — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem — Skarga o stwierdzenie nieważności — Interes prawny — Dopuszczalność — Ciężar dowodu w zakresie wykazania istnienia pomocy państwa — Korzyść)**

(2012/C 343/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo E. Belliard, G. de Bergues, B. Beaupère-Manokha, J. Gstalter i S. Menez, a następnie E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter i S. Menez, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Grespan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2010/605/UE z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie pomocy państwa C-56/07 (ex E 15/05) przyznanej przez Francję na rzecz przedsiębiorstwa La Poste (Dz.U. L 274, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Sądu z dnia 26 września 2012 r. — LIS przeciwko Komisji**(Sprawa T-269/10) ⁽¹⁾****(Dumping — Przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką pochodzących z Chin — Wniosek o zwrot pobranych należności celnych — Artykuł 11 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 11 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009) — Przesłanki — Dowód)**

(2012/C 343/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: LIS GmbH Licht Impex Service (Mettmann, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K.P. Langenkamp, G. Hebrant i G. Holler)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 2198 wersja ostateczna z dnia 12 kwietnia 2010 r. w sprawie wniosków o zwrot cła antydumpingowego nałożonego na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) LIS GmbH Licht Impex Service zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2012 r. — Wesergold Getränkeindustrie przeciwko OHIM — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD)

(Sprawa T-278/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego WESTERN GOLD — Wcześniejsze słowne, krajowe, międzynarodowe i wspólnotowe, znaki towarowe WESERGOLD, Wesergold i WeserGold — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Charakter odróżniający wcześniejszych znaków towarowych)

(2012/C 343/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (Rinteln, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Goldenbaum, T. Melchert i I. Rohr)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: R. Pethke, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Marx i M. Schaeffer)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 marca 2010 r. (sprawa R 770/2009-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG a Lidl Stiftung & Co. KG.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 24 marca 2010 r. (sprawa R 770/2009-1).
- 2) OHIM pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG.
- 3) Lidl Stiftung & Co. KG pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Węgry przeciwko Komisji

(Sprawa T-407/10) ⁽¹⁾

(Fundusze strukturalne — Pomoc finansowa — Linia kolejowa Budapeszt-Kelenföld-Székesfehérvár-Boba — Podatek VAT — Wydatek niekwalifikowalny)

(2012/C 343/24)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i K. Szíjjártó, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Steiblytė, D. Triantafyllou, i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 lipca 2010 r. dotyczącej dużego projektu „Przebudowa linii kolejowej Budapeszt-Kelenföld — Székesfehérvár — Boba, odcinek pierwszy, faza pierwsza” będącej częścią programu operacyjnego „Transport” dotyczącego wsparcia strukturalnego Unii Europejskiej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Funduszu Spójności (CCI 2008HU161PR015).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Węgry zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2012 r. — HerkuPlast Kubern przeciwko OHIM — How (eco-pack)

(Sprawa T-445/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego eco-pack — Wcześniejsze słowne, krajowe i międzynarodowe, znaki towarowe ECOPAK — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009)

(2012/C 343/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: HerkuPlast Kubern GmbH (Ering, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtenberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Heidi A. T. How (Harrow, Zjednoczone Królestwo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 lipca 2010 r. (sprawa R 1014/2009-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między HerkuPlast Kubern GmbH a Heidi A.T. How.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 27 lipca 2010 r. (sprawa R 1014/2009-4).

- 2) OHIM pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez HerkuPlast Kubern GmbH.

(¹) Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

**Postanowienie Sądu z dnia 13 września 2012 r.
— Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon przeciwko Komisji
i in.**

(Sprawa T-369/11) (¹)

(Skarga o odszkodowanie — Instrument pomocy przedakcesyjnej — Państwo trzecie — Krajowe zamówienie publiczne — Zarządzanie zdecentralizowane — Niedopuszczalność — Brak właściwości)

(2012/C 343/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE (Chalandri, Grecja) (przedstawiciel: adwokat A. Krystallidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher i P. van Nuffel, pełnomocnicy); Delegatura Unii Europejskiej w Turcji (Ankara, Turcja); oraz Central Finance & Contracts Unit (CFCU) (Ankara, Turcja)

Przedmiot

Żądanie naprawienia szkody wynikającej z decyzji CFCU z dnia 5 kwietnia 2011 r. oraz z każdej kolejnej decyzji uchylającej udzielenie zamówienia na realizację projektu „Rozszerzenie europejsko-tureckiej sieci centrów biznesu w Sivas, Antiochii, Batman i Van (EuropeAid/128621/D/SER/TR)” na rzecz konsorcjum Diadikasia business Consultants SA (GR) — Wyg International Ltd (UK) — Deleuw International Ltd (TR) — Cyberpark (TR) z powodu rzekomo fałszywych oświadczeń.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2012 r. — Brouwerij Van Honsebrouck przeciwko OHIM — Beverage Trademark (KASTEEL)

(Sprawa T-374/12)

(2012/C 343/27)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Brouwerij Van Honsebrouck (Ingelmunster, Belgia) (przedstawiciel: adwokat P. Maeyaert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Beverage Trademark Co. Ltd BTM (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie całkowitej nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 czerwca 2012 r. w sprawie R 2551/2010-2;
- obciążenie OHIM i Beverage Trademark Co. Ltd BTM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny międzynarodowy znak towarowy zawierający element słowny „KASTEEL” dla towarów należących do klasy 32 –międzynarodowa rejestracja nr W 975 635

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Beverage Trademark Co. Ltd BTM

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy znak towarowy „CASTEL BEER” dla towarów należących do klasy 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Sprzeciw zostaje uwzględniony

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie skargi

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 42 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2012 r. — Brouwerij Van Honsebrouck przeciwko OHIM — Beverage Trademark (KASTEEL)

(Sprawa T-375/12)

(2012/C 343/28)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Brouwerij Van Honsebrouck (Ingelmunster, Belgia) (przedstawiciel: adwokat P. Maeyaert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Beverage Trademark Co. Ltd BTM (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie całkowitej nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 czerwca 2012 r. w sprawie R 652/2011-2;
- obciążenie OHIM i Beverage Trademark Co. Ltd BTM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny międzynarodowy znak towarowy „KASTEEL” dla towarów należących do klasy 32 — międzynarodowa rejestracja nr W 975 634

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Beverage Trademark Co. Ltd BTM

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy znak towarowy „CASTEL BEER” dla towarów należących do klasy 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Sprzeciw zostaje uwzględniony

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie skargi

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 42 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2012 r. — Borrajo Canelo i in. przeciwko OHIM — Technoazúcar (PALMA MULATA)

(Sprawa T-381/12)

(2012/C 343/29)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ana Borrajo Canelo (Madryt, Hiszpania), Carlos Borrajo Canelo (Madryt), Luis Borrajo Canelo (Madryt) (przedstawiciel: adwokat A. Gómez López,)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Technoazúcar (Hawana, Kuba)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi i stwierdzenie niezgodności z rozporządzeniem Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego [obecnie rozporządzeniem (WE) nr 207/2009] decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 21 maja 2012 r. w sprawie R 2265/2010-2, oddalającej odwołanie wniesione przez wnoszących o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku od decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 24 września 2010 r., na mocy której oddalono wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 4 602 454 „PALMA MULATA”, zarejestrowanego dla „rumu”, należącego do klasy 33;
- obciążenie strony pozwanej i — w razie przystąpienia do sprawy — interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: Słowny znak towarowy „PALMA MULATA” dla towarów z klasy 33 — wspólnotowy znak towarowy nr 4 602 454

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Technoazúcar

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżący

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2012 r. — Schlyter przeciwko Komisji

(Sprawa T-402/12)

(2012/C 343/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Carl Schlyter (Linköping, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i S. Schubert)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności odmowy Komisji Europejskiej przyznania całkowitego lub częściowego dostępu do jej opinii i uwag wydanych w odpowiedzi na zgłoszenie 2011/673/f odnoszące się do treści i warunków składania rocznych oświadczeń o substancjach nanocząsteczkowych złożone przez Republikę Francuską na podstawie dyrektywy 98/34/WE ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji Europejskiej, na podstawie art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem, kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą, a także kosztami poniesionymi przez potencjalnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie oraz braku uzasadnienia przy stosowaniu art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽²⁾ i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 ⁽³⁾ ze względu na to, że:

— procedura przewidziana w dyrektywie 98/34/WE nie jest objęta ustanowionym w art. 4 ust. 2 tiret trzecie wyjątkiem od ogólnej zasady ujawniania w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001;

— Komisja niewłaściwie zastosowała art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 twierdząc, że ujawnienie żądanych dokumentów stanowiłoby konkretne i rzeczywiste zagrożenie dla interesu Komisji w ramach procedury przewidzianej w dyrektywie 98/34/WE.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa, oczywistego błędu w ocenie i braku uzasadnienia przy zastosowaniu kryterium nadrzędnego interesu publicznego zgodnie z wymogami art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, ze względu na to, że:

— W tym przypadku art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 wzmacnia nadrzędny interes publiczny. Zaskarżona decyzja nie uwzględnia nadrzędnego interesu publicznego przy ujawnianiu żadanego dokumentu i została wydana z naruszeniem prawa, zawiera oczywisty błąd w ocenie oraz nie została wystarczająco uzasadniona przy stosowaniu dwóch ww. przepisów.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa, oczywistego błędu w ocenie i braku uzasadnienia przy stosowaniu art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ze względu na to, że:

— zaskarżona decyzja pozbawiona jest jakiegokolwiek uzasadnienia i zawiera oczywisty błąd w ocenie polegający na nieprzyznaniu częściowego dostępu na podstawie art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001

-
- ⁽¹⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204, s. 37)
 - ⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).
 - ⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2012 r. — Intrasoft International przeciwko Komisji

(Sprawa T-403/12)

(2012/C 343/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intrasoft International SA (Luxemburg, Luxemburg) (przedstawiciel: S. Papuas, prawnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji delegacji Unii Europejskiej w Republice Serbii z dnia 10 sierpnia 2012 r. (nr: RH(2012)3471) oraz dorozumianego oddalenia skargi na wskazaną decyzję wniesionej przez skarżącą w dniu 10 sierpnia 2012 r. tak, aby skarżąca została dopuszczona do udziału w dalszych etapach przetargu;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia specyfikacji oraz zasady dobrej administracji. W szczególności skarżąca podnosi, że dodatkowe informacje i wyjaśnienia przekazane przez instytucję zamawiającą wszystkim oferentom biorącym udział w procedurze przetargowej stanowią uzupełnienie specyfikacji, są częścią ram prawnych rządzących omawianą procedurą i w związku z tym są wiążące dla wszystkich stron włącznie z instytucją zamawiającą. W niniejszej sprawie owa specyfikacja została naruszona przez stronę pozwaną.

2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 94 rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾, poprzez:

- wykluczenie skarżącej z procedury przetargowej ze względu na konflikt interesów bez udzielenia jej możliwości wykazania, że nie miało to miejsca i przedstawienia w tym zakresie dowodów.
- brak dokonania oceny, czy poprzedni udział skarżącej w innym przetargu mógł mieć wpływ na omawiany przetarg i brak przedstawienia dowodów w tym zakresie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2012 r. — Toshiba Corporation przeciwko Komisji

(Sprawa T-404/12)

(2012/C 343/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Toshiba Corporation (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: J. MacLennan, Solicitor, adwokaci A. Schulz i S. Sakellariou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie COMP/39.966 — *Rozdzielnice z izolacją gazową — grzywny*;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie grzywny, w zakresie w jakim Sąd uzna za stosowne; oraz, w każdym razie
- zasądzenie na rzecz skarżącej kosztów poniesionych w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję zasady dobrej administracji i zasady proporcjonalności poprzez przedwczesne wydanie decyzji z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie COMP/39.966 — *Rozdzielnice z izolacją gazową — grzywny*, zanim Trybunał Sprawiedliwości wydał wyrok w sprawie C-498/11 P *Toshiba Corporation przeciwko Komisji Europejskiej*.

- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo do obrony Toshiba, nie publikując pisma w sprawie przedstawienia zarzutów przed wydaniem decyzji z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie COMP/39.966 — *Rozdzielnice z izolacją gazową — grzywny*; oraz nie zajmując się w piśmie przedstawiającym okoliczności faktyczne istotnym elementem obliczania grzywny nałożonej w drodze rzeczowej decyzji.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję zasady równego traktowania poprzez odmienne potraktowanie skarżącej niż europejskich producentów rozdzielnic z izolacją gazową, opierając grzywnę nałożoną na skarżącą na kwocie wyjściowej dla TM T&D zamiast na obrotach skarżącej;

- 4) Zarzut czwarty dotyczący nieprzedstawienia przez Komisję wystarczającego uzasadnienia przy określaniu kwoty wyjściowej TM T&D.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez Komisję zasady równego traktowania poprzez brak rozróżnienia pod względem stopnia winy Toshiba w porównaniu do europejskich producentów rozdzielnic z izolacją gazową.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2012 r. — Mitsubishi Electric przeciwko Komisji

(Sprawa T-409/12)

(2012/C 343/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mitsubishi Electric Corp. (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: R. Denton, J. Vyavaharkar i R. Browne, Solicitors oraz adwokat K. Haegeman)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 czerwca 2012 r. C(2012) 4381 wersja ostateczna zmieniającej decyzję z dnia 24 stycznia 2007 r. C(2006) 6762 wersja ostateczna dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (obecnie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) oraz art. 53 Porozumienia EOG (sprawa COMP/39.966 — *Rozdzielnice z izolacją gazową — grzywny*), w zakresie w jakim dotyczy ona skarżącej; lub tytułem żądania ewentualnego,

- znaczne obniżenie nałożonej na skarżącą grzywny; oraz

- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami strony skarżącej poniesionymi w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia w odniesieniu do obliczenia grzywny i naruszyła zasadę dobrej administracji.
- 2) Zarzut drugi, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia, obliczając mnożnik mający zastosowanie do skarżącei i naruszyła zasady równego traktowania i proporcjonalności, obliczając mnożnik.
- 3) Zarzut trzeci, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, oceniając grzywnę nałożoną na skarżącą w taki sam sposób, jak oceniła grzywnę podlegającą nałożeniu na europejskich producentów.
- 4) Zarzut czwarty, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja dopuściła się błędu, nie uwzględniając dowodów gospodarczych i technicznych przy ocenie wpływu zachowania skarżącei oraz przy obliczaniu nałożonej na nią grzywny.
- 5) Zarzut piąty, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja błędnie określiła czas trwania domniemanego kartelu.
- 6) Zarzut szósty, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja błędnie oceniła części kwoty wyjściowej TM T&D's podlegające podziałowi pomiędzy skarżącą i inną spółkę, naruszając tym samym zasady równego traktowania i proporcjonalności.
- 7) Zarzut siódmy, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia, podejmując decyzję o częściach kwoty wyjściowej TM T&D's podlegających podziałowi pomiędzy skarżącą i inną spółkę.
- 8) Zarzut ósmy, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja błędnie zastosowała swą metodę wyznaczenia kwoty wyjściowej dla skarżącei za okres poprzedzający utworzenie TM T&D, naruszając tym samym zasady równego traktowania i proporcjonalności.

- 9) Zarzut dziewiąty, w ramach którego skarżąca twierdzi, że

— Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia w odniesieniu do jej metody wyznaczenia skarżącei kwoty wyjściowej grzywny za okres poprzedzający utworzenie TM T&D.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2012 r. — bpost przeciwko Komisji**(Sprawa T-412/12)**

(2012/C 343/34)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: bpost (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat, D. Geradin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 2, 5, 6 i 7 decyzji Komisji z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie środka pomocy SA.14588 (C 20/09) udzielonego przez Belgię na rzecz De Post-La Poste (obecnie bpost), opublikowanej w Dzienniku Urzędowym UE w dniu 29 stycznia 2012 r. (Dz.U. 2012 L 170, s. 1);
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 106 ust. 2, art. 107 ust. 1 i 3 TFUE, oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady równego traktowania ze względu na to, że Komisja błędnie przyjęła, iż utrzymywana przez bpost sieć sprzedaży nie była odrębną usługą świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym a w związku z tym stwierdziła, że rekompensata otrzymana od państwa belgijskiego z tytułu sieci sprzedaży stanowiła nadmierną rekompensatę.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 106 ust. 2, art. 107 ust. 1 i art. 107 ust. 3 TFUE oraz oczywistego błędu w ocenie, ze względu na to, że Komisja błędnie przyjęła, iż koszty obsługi sieci sprzedaży wynikające z obowiązku świadczenia usług powszechnych nie powinny być uwzględniane przy obliczaniu uzyskanej ze świadczenia usług powszechnych w zastrzeżonym obszarze kwoty zysku, która przewyższyła poziom rozsądnego zysku.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 i art. 106 ust. 2 oraz zasad proporcjonalności i równego traktowania, ze względu na to, że Komisja doszła do błędnego wniosku, iż koszty netto świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym innych niż usługi pocztowe powinny zostać zrekompensowane wszystkimi zyskami uzyskanymi ze świadczenia usług powszechnych w zastrzeżonym obszarze, w zakresie w jakim zyski te przekroczyły rozsądny zysk.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 i art. 106 ust. 2 TFUE oraz naruszenia zasady niedziałania prawa wstecz, ze względu na nieprzeniesienie niewystarczającej rekompensaty bpost nagromadzonej przez lata 1995–2005 w celu zrekompensowania dotyczącej okresu 2006–2010 nadwyżki rekompensaty bpost.

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2012 r. — Post Invest Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-413/12)

(2012/C 343/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Post Invest Europe Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci B. van de Walle de Ghelcke i T. Franchoo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 2, 5, 6 i 7 decyzji Komisji z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie środka pomocy SA.14588 (C 20/09) udzielonego przez Belgię na rzecz De Post-La Poste (obecnie bpost), opublikowanej w Dzienniku Urzędowym UE w dniu 29 stycznia 2012 r. (Dz.U. 2012 L 170, s. 1);

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że wniosek Komisji, iż sieć sprzedaży nie była odrębną usługą świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym uprawnioną do rekompensaty, narusza art. 106 ust. 2, art. 107 ust. 1 i art. 107 ust. 3 TFUE, stanowi oczywisty błąd w ocenie i narusza zasadę równego traktowania.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że nieuwzględnienie przez Komisję części obowiązku świadczenia usługi powszechnej — kosztów związanych z siecią sprzedaży — przy obliczaniu kwoty zysku w zastrzeżonym obszarze obowiązku świadczenia usługi powszechnej, które przewyższają poziom rozsądnego zysku, narusza art. 106 ust. 2, art. 107 ust. 1 i art. 107 ust. 3 TFUE i stanowi oczywisty błąd w ocenie.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że wniosek Komisji, iż koszty netto świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym innych niż usługi pocztowe powinny zostać zrekompensowane zyskami z wypełniania obowiązku w zakresie świadczenia usługi powszechnej w zastrzeżonym obszarze, w zakresie w jakim zyski te przekroczyły rozsądny zysk, narusza art. 107 i art. 106 ust. 2 TFUE oraz zasady proporcjonalności i równego traktowania.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 i art. 106 ust. 2 TFUE oraz naruszenia zasady niedziałania prawa wstecz ze względu na nieprzeniesienie niewystarczającej rekompensaty bpost nagromadzonej przez lata 1992–2005 w celu zrekompensowania nadwyżki rekompensaty bpost dotyczącej okresu 2006–2010.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 25 września 2012 r. — Bermejo Garde przeciwko KESE

(Sprawa F-41/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Mobbing — Wniosek o udzielenie wsparcia — Prawo do ujawnienia — Przeniesienie z urzędu — Interes służby)

(2012/C 343/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Moises Bermejo Garde (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) (przedstawiciele: M. Echevarría Viñuela, pełnomocnik, wspierana przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności kilku decyzji o odebraniu skarżącemu funkcji szefa wydziału służby prawnej ze skutkiem natychmiastowym, o przeniesieniu go do dyrekcji logistyki i o oddaleniu jego wniosku o udzielenie pomocy oraz żądanie odszkodowania.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 2) Każda strona pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 31.7.2010, s. 55.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 25 września 2012 r. — Bermejo Garde przeciwko EKES

(Sprawa F-51/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Ogłoszenie o naborze — Akt niekorzystny — Interes prawny — Wymogi językowe — Organ właściwy do przyjęcia ogłoszenia o naborze — Prezydium EKES)

(2012/C 343/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Moises Bermejo Garde (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) (przedstawiciele: M. Lernhart, pełnomocnik, wspierana przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności ogłoszenia o naborze EKES nr 43/09 dotyczącego powołania na stanowisko dyrektora w dyrekcji do spraw ogólnych oraz wszystkich decyzji podjętych na podstawie tego ogłoszenia. Po drugie, nakazanie stronie pozwanej zapłaty na rzecz skarżącego kwoty pieniężnej tytułem odszkodowania.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność ogłoszenia o naborze nr 43/09 dotyczącego powołania na stanowisko dyrektora w dyrekcji do spraw ogólnych Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje odrzucona.
- 3) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez M. Bermeja Gardego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 11.9.2010, s. 42.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 18 września 2012 r. — Allgeier przeciwko FRA

(Sprawa F-58/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Obowiązek wspomagania — Artykuł 24 regulaminu pracowniczego — Mobbing — Dochodzenie administracyjne)

(2012/C 343/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Timo Allgeier (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandenbussche)

Strona pozwana: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) (przedstawiciel: M. Kjærum, pełnomocnik, wspierany przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji strony pozwanej o umorzeniu postępowania w sprawie wniesionego przez skarżącego zażalenia dotyczącego mobbingu. Po drugie, żądanie uznania, że skarżący był ofiarą mobbingu stosowanego przez jego przełożonych a także naprawienia szkody i zadośćuczynienia za krzywdę.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z dnia 16 października 2009 r.
- 2) Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej wypłaci T. Allgeierowi kwotę 5 000 EUR.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty postępowania poniesione przez T. Allgeiera.

(¹) Dz.U. C 260 z 25.9.2010, s. 27.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-93/12)

(2012/C 343/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat M.-A. Lucas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie nieprzedłużenia ze skarżącym umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektor OIL z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie nieprzedłużenia zatrudnienia skarżącego, które w związku z tym miało dobiec końca w dniu 15 stycznia 2012 r.;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji potwierdzającej powyższą decyzję, wynikającą z pisma dyrektor z dnia 6 lutego 2012 r.;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego tytułem odszkodowania za uszczerbek na karierze zawodowej od dnia 15 stycznia do dnia 30 czerwca 2012 r. kwoty stanowiącej różnicę między wynagrodzeniem netto, które przysługiwałoby mu w OIL, a zasiłkiem dla bezrobotnych netto, który pobierał, szacowanej wstępnie na 11 309 EUR oraz prze-

lanie na jego konto we wspólnotowym systemie emerytalno-rentowym składek odpowiednich do wynagrodzenia, które powinien był otrzymywać;

- nakazanie przedłużenia zatrudnienia skarżącego w OIL na czas nieokreślony, ze skutkiem od chwili zakończenia dotychczasowego zatrudnienia;
- pomocniczo, zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego tytułem odszkodowania za uszczerbek na karierze, którego doznałby w przeciwnym razie od tamtej chwili, różnicy między wynagrodzeniem i uprawnieniami emerytalnymi, do których byłby uprawniony, gdyby jego zatrudnienie w OIL zostało przedłużone na czas nieokreślony a wynagrodzeniem lub równoważnymi dochodami oraz emeryturą, które mógłby uzyskać gdzie indziej;
- zasądzenie od Komisji tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wynikającą z nieprzedłużenia jego zatrudnienia w OIL kwoty 5 000 EUR;
- zasądzenie od Komisji tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, której doznał z powodu braku zgodności z prawem jego sprawozdania z oceny za 2010 r., kwoty 5 000 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-96/12)

(2012/C 343/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AD/207/11 potwierdzającej decyzję w sprawie niewpisania skarżącego na listę rezerwy kadrowej ze względu na brak spełnienia określonych szczególnych warunków dopuszczenia do tego konkursu oraz wniosek o odszkodowanie.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AD/206/11 (AD5) i EPSO/AD/207/11 (AD 7) z dnia 1 czerwca 2012 r. potwierdzającej decyzję z dnia 9 lutego 2012 r. w sprawie nieumieszczenia skarżącego na liście rezerwy kadrowej tego konkursu ze względu na brak spełnienia przez niego określonych szczególnych warunków dopuszczenia;

- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AD/206/11 (AD5) i EPSO/AD/207/11 (AD 7) z dnia 9 lutego 2012 r.;
- zasądzenie na rzecz skarżącego kwoty ustalonej ex aequo et bono wstępnie na 3 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2012 r. — ZZ przeciwko Radzie

(Sprawa F-98/12)

(2012/C 343/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis i E. Marchal)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieawansowaniu skarżącej do grupy zaszergowania AD12 w ramach postępowań w sprawie awansu za lata 2008 i 2009.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżącej do grupy zaszergowania AD12 w ramach postępowań w sprawie awansu za lata 2008 i 2009;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o oddaleniu zażalenia skarżącej na brak awansu do grupy zaszergowania AD12 w ramach postępowań w sprawie awansu za lata 2008 i 2009;

- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2012 r. — ZZ przeciwko Komitetowi Regionów

(Sprawa F-99/12)

(2012/C 343/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Komitet Regionów

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komitetu Regionów w sprawie wniosku skarżącego o to, by nie obliczać jego uprawnień emerytalnych zgodnie z nowymi ogólnymi przepisami wykonawczymi.

Żądania strony skarżącej

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komitetu Regionów z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie wniosku skarżącego z dnia 13 lipca 2011 r. w wersji uzupełnionej w dniu 16 sierpnia 2011 r.;
 - w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 8 czerwca 2012 r. oddalającej wprost zażalenie skarżącego z dnia 10 lutego 2012 r.;
 - pomocniczo, uznanie, że skarżący doznał krzywdy i zasądzenie od strony pozwanej kwoty szacowanej na 20 000 EUR;
 - obciążenie Komitetu Regionów kosztami postępowania.
-

SPROSTOWANIA**Sprostowanie komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-326/12**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 311 z dnia 13 października 2012 r., s. 8)

(2012/C 343/43)

Treść komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-326/12 Al Toun i Al Toun Group przeciwko Radzie zostaje zmieniona następująco:

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2012 r. — Al Toun i Al Toun Group przeciwko Radzie

(Sprawa T-326/12)

(2012/C 311/10)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Salim Georges Al Toun i Al Toun Group (przedstawiciel: S. Koev, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi w pełnym zakresie oraz uwzględnienie wszystkich zarzutów;
- dopuszczenie rozpoznania niniejszej skargi w postępowaniu przyspieszonym;
- stwierdzenie, że może zostać stwierdzona częściowa nieważność zaskarżonych działań, ponieważ część czynności podlegająca stwierdzeniu nieważności może zostać oddzielona od czynności jako całości;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii oraz decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. w zakresie, w jakim Salim Al Toun i Al Toun Group zostali tam umieszczeni na liście znajdującej w załączniku do decyzji 2011/782/WPZiB;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 w zakresie, w jakim Salim Al Toun i Al Toun Group zostali tam umieszczeni na liście znajdującej w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012;
- obciążenie Rady wszelkimi kosztami postępowania skarżących oraz wydatkami, honorariami i in. związanymi z ich ochroną w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) W drodze zarzutu pierwszego podnosi się istotne naruszenie prawa do obrony oraz prawa do sprawiedliwego postępowania, ponieważ skarżący nie zostali poinformowani o dokonaniu zaskarżonych działań, o których dowiedzieli się z mediów i nie przedstawiono im żadnych przekonujących dowodów albo przesłanek, które uzasadniałyby umieszczenie ich na liście osób obciążonych sankcjami. W związku z powyższym ciężar dowodu spoczywa na Radzie, która ma uzasadnić nałożenie środków ograniczających.

- 2) W drodze zarzutu drugiego podnosi się naruszenie obowiązku uzasadnienia; poprzez okoliczność, że Rada w zaskarżonych działaniach ograniczyła się do nieuzasadnionych twierdzeń, naruszyła ona ten obowiązek, który nałożono na instytucje Unii Europejskiej w art. 6 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „Konwencją o ochronie praw człowieka”), art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W tym względzie zwraca się uwagę na użycie niejasnego pojęcia uczestnictwa w systemie, w odniesieniu do którego działania odnoszące się do sytuacji w Syrii nie zawierały jakiegokolwiek definicji legalnej. Brak jasnego i dokładnego uzasadnienia Rady powoduje, że Trybunał napotyka na utrudnienia w zbadaniu zgodności z prawem zaskarżonych działań.
 - 3) Poprzez zarzut trzeci podnosi się naruszenia prawa do skutecznej ochrony prawnej, ponieważ dostęp do takiej ochrony przewidziany w art. 6 i 13 Konwencji o ochronie praw człowieka, art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej jest utrudniony poprzez uchybienie obowiązkowi uzasadnienia.
 - 4) W drodze zarzutu czwartego podnosi się popełniony przez Radę błąd w ocenie, ponieważ skarżącego Salima Al Touna niesłusznie zidentyfikowano jako obywatela Wenezueli, co nie odpowiadało okolicznościom, a Al Toun Group nigdy od jej powstania nie uczestniczyła w interesach związanych z produkcją ropy naftowej oraz produktami z ropy, co utrzymuje się w zaskarżonych działaniach.
 - 5) Poprzez zarzut piąty podnosi się naruszenie zakotwiczonego w art. 1 protokołu dodatkowego do Konwencji o ochronie praw człowieka oraz w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej prawa własności, zasady proporcjonalności i wolności gospodarczej, ponieważ Rada w drodze decyzji wykonawczej 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. niezgodnie z prawem pozbawiła skarżących możliwości spokojnego korzystania ze swojej własności, co zagraża istnieniu i fizycznemu przeżyciu.
 - 6) W drodze zarzutu szóstego podnosi się ciężkie naruszenie zakotwiczonego w art. 8 i 10 ust. 2 Konwencji o ochronie praw człowieka prawa do poszanowania dobrego imienia, ponieważ umieszczenie firmy i nazwiska skarżących w zaskarżonych działaniach bezprawnie zniweczyło poszanowanie w społeczeństwie syryjskim, w gronie przyjaciół, we wspólnocie religijnej oraz względem ich partnerów w interesach.
-

Sąd do spraw Służby Publicznej

2012/C 343/36	Sprawa F-41/10: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 25 września 2012 r. — Bermejo Garde przeciwko KESE (Służba publiczna — Urzędnicy — Mobbing — Wniosek o udzielenie wsparcia — Prawo do ujawnienia — Przeniesienie z urzędu — Interes służby) 22
2012/C 343/37	Sprawa F-51/10: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 25 września 2012 r. — Bermejo Garde przeciwko EKES (Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Ogłoszenie o naborze — Akt niekorzystny — Interes prawny — Wymogi językowe — Organ właściwy do przyjęcia ogłoszenia o naborze — Prezydium EKES) 22
2012/C 343/38	Sprawa F-58/10: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 18 września 2012 r. — Allgeier przeciwko FRA (Służba publiczna — Obowiązek wspomagania — Artykuł 24 regulaminu pracowniczego — Mobbing — Dochodzenie administracyjne) 22
2012/C 343/39	Sprawa F-93/12: Skarga wniesiona w dniu 6 września 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji 23
2012/C 343/40	Sprawa F-96/12: Skarga wniesiona w dniu 11 września 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji 23
2012/C 343/41	Sprawa F-98/12: Skarga wniesiona w dniu 17 września 2012 r. — ZZ przeciwko Radzie 24
2012/C 343/42	Sprawa F-99/12: Skarga wniesiona w dniu 18 września 2012 r. — ZZ przeciwko Komitetowi Regionów 24

Sprostowania

2012/C 343/43	Sprostowanie komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-326/12 (Dz.U. C 311 z 13.10.2012, s. 8) 25
---------------	---

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL